

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 266.988 van 12 juni 2026
in de zaak A. 247.823/XII-10.084**

In zake: T.D.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Vermeulen
kantoor houdend te 9800 Deinze
Tolpoortstraat 136
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
woonplaats kiezend bij de Federale politie DGR/Legal/CTX
gevestigd te 1000 Brussel
Koningsstraat 202A

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 april 2026, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de Federale [p]olitie van 05.02.2026, waarbij verzoeker medisch ongeschikt werd verklaard wegens een vermeende ongeschiktheid van het visueel stelsel”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 29 april 2026 werd de procedurekalender vastgesteld en werden de partijen opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 juni 2026.

De nota met opmerkingen en het administratief dossier werden ingediend overeenkomstig de procedurekalender.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Vermeulen, die verschijnt voor verzoeker, en adviseur Vincent Govaerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker neemt in 2025 deel aan de externe selectieprocedure voor de functie van inspecteur van politie.

3.2. Verzoeker slaagt in de proef die de cognitieve vaardigheden beoordeelt, de sportproef en de persoonlijkheidsproef.

3.3. Op 5 december 2025 deelt de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk van de Federale politie aan verzoeker de resultaten mee van het medisch onderzoek waarbij zijn medische geschiktheid voor een operationele functie bij de politie wordt geëvalueerd.

Verzoeker wordt “TIJDELIJK MEDISCH ONGESCHIKT” verklaard. Deze beslissing wordt als volgt formeel gemotiveerd:

“- Gestoord kleurenzicht

De vaststellingen tijdens het medisch onderzoek zijn momenteel niet van aard om u op grond hiervan volledig uit te sluiten voor een operationele functie.

Na ontvangst van onderstaande documenten zal uw medisch dossier opnieuw geëvalueerd worden.

- Zie bijlage

De gevraagde documenten moeten ons uiterlijk 3 maanden na het medisch onderzoek per post toekomen op het onderstaande adres. Na deze periode wordt uw medisch dossier afgesloten. In uitzonderlijke gevallen kan deze termijn verlengd worden (mits voorafgaande goedkeuring door de arbeidsgeneesheer).”

In de bijlage bij de voormelde brief van 5 december 2025 wordt vermeld:

“Uw medisch dossier kan opnieuw geëvalueerd worden wanneer u ons het verslag van een oogonderzoek door een oogarts opstuurt met het resultaat van een volledig onderzoek van het kleurensicht.”

3.4. Op 16 december 2025 gaat verzoeker op consultatie bij een oogarts, die op diezelfde datum een attest opstelt, bestemd voor de Federale politie.

3.5. Bij brief van 28 januari 2026 deelt de preventieadviseur-arbeidsarts van de Federale politie aan verzoeker mee dat hij medisch ongeschikt wordt verklaard voor een operationele functie bij de politie.

Naast de verwijzing naar de toepasselijke medische criteria vermeldt de brief:

“Bij het medisch onderzoek op 5 december 2025 werd een stoornis van het kleurensicht opgemerkt.

Dit wordt bevestigd door een nazicht bij uw oogarts Dr. [...] op 16 december 2025. Vaststelling van een ‘aangeboren rood-groen kleurenblindheid, Daltonisme.

De basiskleuren vlot kunnen waarnemen en onderscheiden is een basisvereiste voor een operationele functie bij de politie. De zware kleurenblindheid waaraan u lijdt vormt een belemmering voor ‘wezenlijke en bepalende beroepsvereisten’ voor een operationele functie bij de politie.”

3.6. Op 5 februari 2026 verklaart de deliberatiecommissie verzoeker ongeschikt om de opleiding die toegang verschaft tot het basiskader van de politie aan te vatten, “op basis van de beslissing tot medische ongeschiktheid genomen door de arbeids[arts]”.

Dit is de bestreden beslissing.

3.7. Op 25 februari 2025 gaat verzoeker op consultatie bij het diensthoofd oogheelkunde van een universitair ziekenhuis. Het verslag van het diensthoofd vermeldt:

“[Verzoeker] lijdt aan een aangeboren kleurzinstoornis van het rood-groen type, van het type deuteranomalie met vrij brede matching range van 19,5 schaaleenheden.

De verminderde gevoeligheid voor groen is de reden waarom hij sommige kleuren anders ziet dan personen met een perfect normale kleurzin. Het is niet mijn indruk dat de vastgestelde aangeboren kleurzinstoornis (daltonisme van het type deuteranomalie – groen-gevoeligheidsstoornis) van die aard is dat hij essentiële kleurziensfouten zal maken. De aandoening is niet evolutief, zodat er geen verslechtering van de kleurzin zal optreden.

[...]

Hoogstwaarschijnlijk zal [verzoeker] in zijn leven geen essentiële kleurverwisselingen maken. Het is echter niet aan te raden dat hij opleidingen volgt met erg kleurgevoelige taken. Zo zal het voor hem onmogelijk zijn om treinmachinist, kapitein op een schip of piloot te worden. Ook beroepen in de reclamesector of kleurgevoelig design en kunst zijn eerder af te raden. Deze aangeboren kleurzinstoornis vormt op zich geen contra-indicatie voor tewerkstelling binnen de politie.”

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van deze beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

V. Spoedeisendheid

Uiteenzetting van de spoedeisendheid

5. In het verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat hij ten gevolge van de bestreden beslissing alle kansen op een carrière als politieagent verliest en zijn

opleiding niet kan verderzetten. Volgens verzoeker leidt de doorlooptijd van een beroep tot nietigverklaring tot ernstige schade voor zijn carrièrekansen, waardoor hij nog langer zou moeten wachten om aan zijn opdracht te beginnen. Zelfs door “het vervolg” van de opleiding te moeten missen of met enkele maanden te moeten uitstellen, meent verzoeker kansen te verliezen die hij binnen een normaal verloop van zijn opleiding niet meer kan krijgen en die nooit meer in natura te herstellen zijn.

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet de vordering tot schorsing “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van deze vordering wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 4, § 1, eerste lid, 5°, van het koninklijk besluit van 19 november 2024 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding en tot wijziging van diverse besluiten betreffende de procedure voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevallt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing op elk moment worden bevolen indien de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden akte of het bestreden reglement *prima facie* kan worden verantwoord. Met deze wijzigingen aan artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State beoogt de wetgever de schorsingsprocedure te optimaliseren en maatwerk mogelijk te maken op basis van de spoedeisendheid die in de vordering tot schorsing wordt aangevoerd (Wetsontwerp tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, KAMER, 2022-2023, 14 maart 2023, nr. 55-3220/1, 9). Het is evenwel niet de bedoeling met deze

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.266.988 XII-10.084-5/9

hervorming de strekking te wijzigen van het begrip spoedeisendheid zoals dat thans gedefinieerd is door de rechtspraak van de Raad van State (Wetsontwerp tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, KAMER, 2022-2023, 14 maart 2023, nr. 55-3220/1, 11). Bijgevolg zal de spoedeisendheid worden vastgesteld wanneer de verzoekende partij het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen. Wanneer de afdeling bestuursrechtspraak een vordering tot schorsing verwerpt wegens het gebrek aan spoedeisendheid, kan een nieuwe vordering slechts worden ingediend indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen. De afdeling bestuursrechtspraak kan bovendien een termijn bepalen waarin geen enkele nieuwe vordering tot schorsing of tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan worden ingediend indien het enig nieuw ingeroepen element bestaat uit het verloop van de tijd (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. De bestreden beslissing situeert zich binnen een selectieprocedure voor een functie van het basiskader.

Wie deelneemt aan een selectieprocedure zoals de voorliggende, moet ermee rekening houden dat hij niet geschikt wordt bevonden en dat hij dus, bij gebreke daaraan, in afwachting van de uitspraak ten gronde een andere wending aan zijn loopbaan moet geven dan de geambieerde. Dit feit op zich toont uit zichzelf niet aan dat verzoeker daardoor in omstandigheden verkeert die de zaak spoedeisend maken. Het komt derhalve aan verzoeker toe om aan te tonen dat in zijn geval bijzondere omstandigheden ertoe nopen anders te oordelen en dat hij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onmogelijk kan ondergaan in afwachting van de uitspraak ten gronde.

Zoals hierna zal blijken, toont verzoeker dat niet aan.

8. Ter ondersteuning van de spoedeisendheid voert verzoeker vooreerst aan dat hij “alle kansen” op een carrière als politieagent verliest ingevolge de bestreden beslissing en dat de doorlooptijd van een procedure tot nietigverklaring zijn carrièrekansen ernstig zou schaden.

9. Daargelaten dat verzoeker niet overtuigt dat hij daadwerkelijk “alle kansen” op een carrière binnen de politie verliest, verwijst verzoeker hiermee louter naar het gevolg van de bestreden beslissing. Hij beweert wel dat het moeten afwachten van een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring zijn carrièrekansen ernstig zou schaden, maar concretiseert dit op geen enkele wijze. Met een dergelijke vage, niet gestaafde bewering overtuigt verzoeker niet dat hij zich bevindt in een toestand van onherroepelijke schadelijke gevolgen. Zoals hiervoor reeds uiteengezet, volstaat het daartoe niet te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht (zie *supra*, nr. 6).

10. De gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft voorts niet *ipso facto* tot gevolg dat verzoeker wel geschikt wordt bevonden en kan starten met de opleiding. Een schorsingsarrest heeft ook enkel uitwerking voor de toekomst en doet de bestreden beslissing niet verdwijnen uit het rechtsverkeer. Een schorsingsarrest zou de verwerende partij er enkel toe kunnen aanzetten om de beslissing waarbij verzoeker ongeschikt werd bevonden, te heroverwegen, na een nieuwe beoordeling over verzoekers medische geschiktheid te hebben gevraagd op basis van het medisch verslag van 25 februari 2026, dat in de beoordeling voorafgaand aan de bestreden beslissing – die dateert van 5 februari 2026 – niet kan zijn betrokken. Niets belet evenwel dat de verwerende partij tot die heroverweging overgaat – en eventueel de bestreden beslissing intrekt en een nieuwe beslissing neemt, ook zonder dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen – in het bijzonder gelet op het onderzoek van de middelen in het auditorsverslag.

11. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij bij gebrek aan schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing langer moet wachten om aan zijn “opdracht” – lees: opleiding – te kunnen beginnen, merkt de

Raad van State op dat verzoeker met deze loutere vaststelling evenwel niet aantoonst dat er bijzondere omstandigheden zijn die de zaak spoedeisend maken. Het weze herhaald dat wie deelneemt aan een selectieprocedure, ermee rekening moet houden dat hij niet geschikt wordt bevonden (zie *supra*, nr. 7). De omstandigheid dat die beoordeling van de geschiktheid mogelijk onwettig is, doet niet anders besluiten. De voorwaarde van de spoedeisendheid moet immers worden onderscheiden van de voorwaarde van het ernstig middel en aan de beide cumulatieve voorwaarden moet zijn voldaan, opdat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan worden ingewilligd (zie *supra*, nr. 4).

12. In de mate dat verzoeker aanvoert dat zelfs de schorsingsprocedure niet kan beletten dat hij de opleiding moet missen en uitstellen en dat hij daarmee kansen verliest die nooit meer in natura te herstellen zijn, herhaalt de Raad van State vooreerst dat een schorsing enkel uitwerking heeft voor de toekomst en derhalve niet tot gevolg heeft dat verzoeker met terugwerkende kracht alsnog zou kunnen deelnemen aan de opleiding.

Voorts komt verzoekers vrees voor onomkeerbare gevolgen de Raad van State als voorbarig voor. Indien de Raad van State de bestreden beslissing zou vernietigen, verplicht dat de verwerende partij immers tot het gepaste rechtsherstel, rekening houdende met het gezag van gewijsde van dat eventuele vernietigingsarrest.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij de bestreden beslissing onmogelijk kan ondergaan in afwachting van de uitspraak ten gronde.

13. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker niet aantoonst dat er sprake is van spoedeisendheid.

VI. Conclusie

14. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die
ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.266.988 XII-10.084-8/9

cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op twaalf juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Ann Coolsaet,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	

Ilse Anné,	griffier.
------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Ilse Anné

Ann Coolsaet